

ŽUPNE OBAVIJESTI

7.10. **PONEDJELJAK** – 7.30 + Tuđan Bartol god. Štefanija i Marčec Ivanka

8.10. **UTORAK** – 7.30 + Marijanović Filip god. Anica i Živko

9.10. **SRIJEDA** - kapelica – 7.30 + Vugrinec Branimir god. Bartol i roditelji

10.10. **ČETVRTAK** – 7.30 + Mikulić Mirjana, Stjepan i Marija

11.10. **PETAK** – 7.30 + Mišak Maks i Dragica, Govedić Zlatek i Dragica

12.10. **SUBOTA** – **18.00** - skupna sv. misa!

13.10. **NEDJELJA** – 28. **KROZ GODINU**

7.30 + župna

9.30 + Majcen Gabrijel i Hojsak Danijel

11.00 + Jakovljević Anto, Mara i Stipo

15.00 - listopadska pobožnost!

14.10. **PONEDJELJAK** – 7.30 + Kosec Ivan i Marija i Vincek Dragutin

15.10. **UTORAK** – 7.30 + Mikulić Terezija, Ivan i Vladimir

16.10. **SRIJEDA** - kapelica – 7.30 + Mlakar Stjepan, Kosec Ivan i Marija

17.10. **ČETVRTAK** - sv. Ignacije – 7.30 + Vitković Vladimir i Terezija

18.10. **PETAK** - sv. Luka – 7.30 + Novosel Luka, Ivan i Ivka i Mikulić Ćiril

19.10. **SUBOTA** – **18.00** - skupna sv. misa!

20.10. **NEDJELJA** – 29. **KROZ GODINU** - ZAHVALA ZA PLODOVE ZEMLJE

7.30 + župna

9.30 + Skupnjak Branko god.

11.00 + Lacko Ivan i Terezija

15.00 - listopadska pobožnost!

ŽUPNE AKTIVNOSTI: dječji zbor - nedjelja u 10.00!

VJERONAUK: petak u 14.30 - prvopričesnici; petak u 15.30 - firmanici.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

listopad, 2013. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

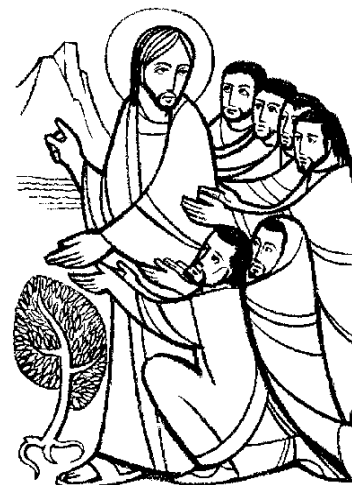
ŽUPNI LISTIĆ

Godina V.

broj 45,46 (254, 255)

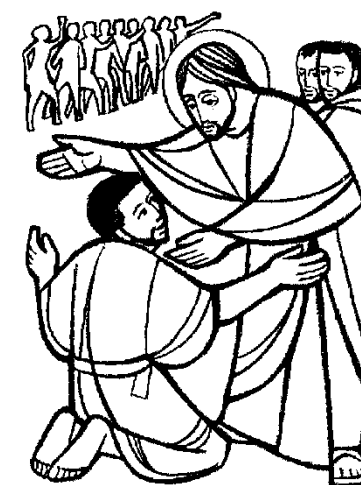
6. listopada 2013.

27. i 28. NEDJELJA KROZ GODINU

Pjesma prije evanđelja

Riječ Gospodnja
ostaje dovijeka;
ta pak riječ jest evanđelje
koje vam je naviješteno.

Pjesma prije evanđelja

U svemu zahvaljujte!
Jer to je za vas
volja Božja
u Kristu Isusu.

SOBA

U nekom stanju između jave i sna našao sam se u sobi. Tamo nije bilo ničega osim zida ispunjenog kartotečnim ormarima. Ti su me kartotečni ormari podsjećali na one u knjižarama, koji sadrže sve što se nudi, poredano abecednim redom i tematski.

Ali ti kartotečni ormari, koji su sezali od poda do stropa i zdesna nalijevo dokud je sezao pogled, imali su sasvim drugačije natpise.

Kad sam se približio zidu, pogled mi je pao na pretinac na kojem je pisalo: 'LJUDI KOJE SAM VOLIO'. Otvorio sam pretinac i počeo prelistavati kartice. Bilo mi je poznato svako ime, ali brzo sam zatvorio taj pretinac. Odjednom sam shvatio gdje sam! Ta soba sa svim tim kartotečnim ormarima sadržavala je savršen sustav u kojem je bila zapisana svaka pojedinost mog života.

Svaki trenutak mog života bio je točno zabilježen; i velika i mala djela. Moje pamćenje nikad ne bi moglo pohraniti sve te informacije.

Prožimalo me čuđenje i radoznalost pomiješano sa strahom, dok sam nasumce otvarao ormare i pretraživao njihov sadržaj. Neki su me obradovali i podsjetili na lijepa vremena. Drugi su u meni izazivali sram, pa čak i gađenje, tako jako da sam pogledao preko ramena da vidim promatra li me tko. Natpisi su varirali od sasvim običnih svakodnevnih situacija do neobičnih poput: 'KNJIGE KOJE SAM PROČITAO', 'LAŽI KOJE SAM IZREKAO', 'UTJEHA KOJU SAM PRUŽIO', 'STVARI KOJE SAM NAPRAVIO U LJUTNJI'.

Zapanjila me količina stvari koje sam u životu napravio ili propustio učiniti. 'Zar je moguće da sam te tisuće kartica ispisao u 17 godina svojega života?!' No svaka je kartica potvrđivala istinu. Svaka je kartica bila ispisana mojim rukopisom. Na svakoj je kartici stajao moj potpis.

Stigao sam do pretinca s natpisom 'POŽUDNE MISLI' i osjetio drhtaj cijeloga tijela. Obuzeo me osjećaj poniženja i bijesa jer sam se uvjerio da su i takvi trenuci detaljno pohranjeni!. 'Nitko ne smije vidjeti te kartice! Nitko ne smije saznati za tu sobu! Moram ih uništiti!'

Polako sam uzeo pretinac iz ormara i bacio ga na pod. Međutim, nijedna kartica nije ispala. Pokušao sam ih poderati, ali bezuspješno. Odustao sam i ugurao pretinac na svoje mjesto, a tada mi je pogled pao na pretinac s natpisom 'LJUDI KOJIMA SAM PRENIO EVANĐELJE'. Ručka je bila svjetlija od ostalih, gotovo nekorištena. Povukao sam ručku, a unutra je bilo tako malo kartica.

Počeo sam jecati, tijelo mi se treslo od plača i boli, pao sam na koljena i zavapio: 'Nitko ne smije saznati za tu sobu! Moram je zaključati i sakriti ključ!' Tada sam uplakanih očiju pogledao gore i ugledao Ga kako ulazi u sobu. 'Ne, samo ne On ne! Bilo tko, samo ne Isus!' Bespomoćno sam Ga promatrao kako otvara ormare i čita kartice. Nisam mogao dočekati njegovu reakciju. U trenucima dok sam ga

promatrao, na licu sam mu vidio takvu žalost da me probadalo u srcu. Intuitivno je prišao najgorem ormaru. 'Zašto je morao pročitati svaku karticu?'

Konačno se okrenuo prema meni i tužno me pogledao. Sagnuo sam glavu, sakrio lice i gorko zaplakao. Prišao mi je i zagrlio me. Mogao je toliko toga reći, ali nije rekao ni jednu riječ. Samo je sa mnom zaplakao. Zatim je ustao i vratio se do zida ispunjenog ormarima. Počevši od jednog kraja sobe, otvarao je ormar za ormarom i na svakoj kartici ispisivao svoje ime preko mojega.

'Ne!' povikao sam i potrčao prema Njemu. Sve što sam uspio izgovoriti bilo je: 'Ne, ne!', dok sam Mu uzimao kartice iz ruke. Njegovo ime nije smjelo pisati na tim karticama. No ono je pisalo crvenim slovima, tako snažno, tako živo.

Ime 'ISUS' prekrivalo je moje ime. Bilo je ispisano krvlju. Nježno je ponovno uzeo karticu. Tužno se osmjehnuo i u trenu potpisao sve kartice. Začuo sam kako se zatvara posljednji ormar i kako se vraća k meni. Položio je svoje ruke na moja ramena i rekao: 'SVRŠENO JE'.

KAŽNJAVA LI BOG?

Bog nam se zaista očitovao kao sama neizmjerljiva ljubav. Sve što on čini, proizlazi iz njegove božanske ljubavi: stvaranje svijeta i čovjeka kao slike Božje, objava u događaju Isusa Krista te nada u konačno dovršenje i proslavljenje svega stvorenja. Iz ljubavi Bog u povijesti zapodijeva razgovor s ljudima kao prijateljima kako bi ih pozvao u svoje zajedništvo i prigrlio sebi. Opći Božji naum spasenja svih ljudi počeo se ostvarivati u povijesti Staroga i Novoga zavjeta i dostiže svoj vrhunac u utjelovljenju, smrti i uskrsnuću Isusa Krista. On je od Boga postavljen za jedinoga posrednika spasenja. Zajedništvo s njim imamo vjerom i krštenjem kojim ulazimo u Crkvu, vidljivu zajednicu i posrednicu spasenja. Ona je Božji narod, Tijelo Kristovo, vidljivi znak i sredstvo, jer nam posreduje Kristovo spasonosno djelo.

I ovdje se može postaviti pitanje kako je moguće da pojedini čovjek ipak promaši ili proigra svoje vječno spasenje, iako Bog hoće da se svi ljudi spase? Božja volja ipak nije neki automatizam, jer se njegova ljubav susreće s našom ljudskom slobodom pa ishod toga susreta ne mora uvijek biti zajedništvo ljubavi, nego i odbijanje zajedništva s Bogom. Bog nudi svoje spasenje čovjeku, poziva ga, stavlja pred odluku, ali ga ne prisiljava, nego očekuje od čovjeka slobodan pristanak i odgovor. Dakle, iako je Božja ponuda spasenja upravljena svakom čovjeku i svim ljudima, pojedinac se može oglušiti na taj poziv, zatvoriti u sebe, zaveden i zaslijepljen od zloga može uskratiti svoj pristanak Bogu u vjeri i tako se zatvoriti Božjemu planu da ga privede u svoje zajedništvo tj. spasi. Mogućnost vječne odbačenosti i prokletstva leži u čovjekovoj slobodi da se može zatvoriti Bogu, a ne u nekom manjku Božjega milosrđa i ljubavi. Tako čovjek koji ne traži Boga, prema kojemu je svim svojim bićem usmjeren ili koji ga, dapače, svjesno odbacuje, sam sebi zatvara mogućnost vječnoga spasenja. To je pak odbačenost od Boga ili pakao.